

ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਗਿੰਦਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। . ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ

ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਵਾਲ

ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਐਡਮਿਨੀਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਦੁਆਰਾ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ.

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ,

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇ

ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ

ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਫਾਰਮਟੀ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਗੋਸਾਈਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਐੱਫ. ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਆਫ ਹੋਡਲ

ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ

1950 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 196, ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

1958

ਜਨਵਰੀ, 8 ਵੀਂ

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XXVI)- ਧਾਰਾਵਾਂ

30, 91, 92, 93 ਅਤੇ 106—ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ,

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ-ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ-ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ 'ਤੇ

ਬਿੱਲ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਅਨਾਦਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ-ਕੀ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-ਸੈਕਸ਼ਨ 30-ਕੀ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੋਡ-"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"—ਭਾਵ ਦਾ—ਸੈਕਸ਼ਨ 106—

28 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਵਾਜਬ ਹੈ—ਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਨੋਟਿਸ—ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ (1872 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 176—ਅਧੀਨ ਪੱਛੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ—

ਪਾਵਨੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਪਾਵਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਪੱਛੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ।

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1179

ਆਯੋਜਿਤ, ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.-

(1) ਕਿ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਬਿੱਲ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼

ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ

91 ਅਤੇ 93 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਜ਼ਰੂਰੀ;

(2) ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਹੈ

ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ

ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ।
ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏ
ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(3) ਕਿ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ
ed ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੋਵਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 91 ਤੋਂ 93 ਦੇ ਉਪਬੰਧ
ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ
ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ;

(4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ
ਸਿਰਫ ਦਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ
ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਦਾ ਅਰਥ "ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 91,
92 ਅਤੇ 93 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(5) ਕਿ 28 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ-
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ;

(6) ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 176 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪਾਵਨੀ
ਮਾਲ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਾਵਨਰ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ
ਪਾਵਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੇਚੇ ਜੇ ਉਹ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਮਾਂ।

ਪਾਵਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਕਿ ਪਾਵਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲ ਵੇਚੇਗਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ. ਜੇ, ਪਰ, ਮਾਲ ਪਾਵਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 176, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪਾਵਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਪ੍ਰਤੀ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.-

(1) ਕਿ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੈੱਕ, ਇਹ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਦਰਾਜ਼ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਯੰਤਰ ਸਹੀ ਹੈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਚੈੱਕ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਰਾਇਰ ਨੇ ਯੰਤਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ;

(2) ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ. ਧਾਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ "ਵਿੱਚ

ਤਰੀਕੇ ਜਾਂ ਢੰਗ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 93 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਹਿਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਗ਼ੈਰ-ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ" ਜਾਂ "ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ" ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 91 ਅਤੇ 92 ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਅਤੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੋਰ। ਧਾਰਾ 30 ਨੂੰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਢੰਗ ਜਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

੧੧੮੧॥

23 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਠੁਕਰਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ੍ਰੇਣੀ, ਗੁੜਗਾਓਂ, ਮਿਤੀ 18 ਮਈ, 1949, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਗੋਮਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੱਚਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.—ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੈ ਕੇ ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ- ਜੇ-

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਕਿਸ਼ੋਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ, ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਨ. ਠੁਕਰਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ

ਗੁਤਗਾਓਂ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ 18 ਮਈ, 1949 ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਸ

ਚੂਨੀ ਲਾਈ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ

ਹੋਡਲ ਵਿਖੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਾਇ ਚੰਦ-ਪ੍ਰਭ ਦਿਆਲ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ,

ਤਹਿਸੀਲ ਪਲਵਲ। 30 ਅਗਸਤ 1943 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭ

ਦਿਆਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਨੂੰ ਹਾਂਡੀ ਦਿੱਤੀ।

ਹੋਡਲ ਦੇ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਨੇ ਰੁ. 5,894-4-0

ਮੈਸਰਜ਼ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ-ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ

ਹੇਲੀ ਮੰਡੀ, ਪਟੋਦੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ

ਮੁਦਈਆਂ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 5,879-4-0, ਯਾਨੀ ਦ

'ਤੇ ਹੁੰਡੀ ਘੱਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ

4 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ। ਲਈ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ

ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਹੈ

ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਜਿਸ ਵਿਚ 154 ਬੇਰੀਆਂ ਮਟਰਾ ਅਤੇ 50 ਬੇਰੀਆਂ ਅਰਹਰ ਸਨ

ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਤੇ ਹੁੰਡੀ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ

ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ

ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਹੁੰਡੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਰਸੀਦ.

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਉਕਤ ਹੁੰਡੀ ਸੈਂਟਰਲ ਰਾਹੀਂ ਮੈਸਜ਼ਰ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ-ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਪਰ 2 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ, 'ਕਰਿੰਦੇ ਫਰਮ ਨੇ ਇਸ ਦੀ

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ

ਇਹ ਤੱਥ 8 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਅਤੇ 12 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ

ਡਿਲੀਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। 1 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ,

1943, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੁੰਡੀ ਹੋਈ ਸੀ

ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਅਤੇ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟ ਅਤੇ ਕਮੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ. ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ

ਇਹ ਨੋਟਿਸ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਚੰਗੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ

ਮਾਲ ਦੀ ਬਾਹਰ-ਬਾਹਰ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ

ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ

ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ

ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ. ਮਟਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ 1945 ਤੋਂ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1945 ਤੱਕ

ਅਤੇ ਅਰਦਰ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਅਤੇ 1 ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਨਵੰਬਰ, 1946. ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
 ਉਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ
 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਰਹਿ ਗਈ। 2,963-4-3 ਅਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਹੈ
 ਮੁਦਈ 19 ਅਗਸਤ 1948 ਨੂੰ ਮੈਦਾਨੀ ਸ
 ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਲਿਆਇਆ
 ਰੁ. 3,756 ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
 ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਮੂਲ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। 2,963-4-3
 ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ 6 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
 ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਆਇਆ. 729-11-9. ਦ
 ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਕੁੱਲ ਰਕਮਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ
 ਰੁ. 3,766 ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
 ਰੁ. 3, 693 ਹੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ
 ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ

ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ

ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। 5,427-7-6 ਜਦਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰੁ. 451-12-6 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ

ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਹੁੰਡੀ ਦੀ

ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਦੀ

ਵਿਕਰੀ

ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ

ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਸੈੱਟ ਆਫ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ

ਰੁ. 451-12-6 ਪਰ ਕੋਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਰਕਮ.

ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 13 ਮੁੱਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਕਿ ਹੁੰਡੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਡੀ ਕੱਢੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੋਈ

ਆਊਟ ਅਤੇ ਆਊਟਸੇਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ।, ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਹੁੰਡੀ ਲਈ ਜਮਾਦਰੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਹੁੰਡੀ ਨੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ-ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਪਰਸ਼ਾਦ, ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ

ਨੂੰ ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਜੋ ਨੋਟਿਸ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2, ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ

ਮੁਦਈਆਂ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਸੂਟ. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਸੈੱਟ ਆਫ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ

ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਕਿ

ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਹੁੰਡੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਡਰਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ

ਹੁਣ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇ ਨੁਕਤੇ ਮੰਗੇ ਗਏ ਹਨ
ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ-

(1) ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਡੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ;

(2) ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ, 1943, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ
ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ;

(3) ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 1
ਅਕਤੂਬਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ;

(4) ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਦੇਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਕਰੇ
ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟਿਸ;

(5) ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਧਨ ਸੀ; ਅਤੇ

(6) ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ।

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਉਠਾਏ ਗਏ
ਦੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਦਲੀਲਾਂ-

(a) ਜੇ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 91, 92 ਅਤੇ 93

ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ

ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਹੁੰਡੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਹੁੰਡੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ

ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਮੀ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ

ਇਸ ਲਈ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਧਾਰਾ 98 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1185

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਸੈਕਸ਼ਨ 91 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਰਾਅ
ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬਿਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਇਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ
ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੁੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ

ਅਤੇ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੰਡੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ
 ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 91 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ
 ਧਾਰਾ 92 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ
 ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਸੀ
 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
 ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
 ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬਿੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 93 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ
 ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ
 91 ਜਾਂ 92 ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ
 ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਉਪਬੰਧ
 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ
 ਇੱਕ ਕੇਸ ਲਈ ਫਰਮ ਖੁਦਾ ਬਖਸ਼-ਨੂਰ ਇਲਾਹੀ ਬਨਾਮ. ਯਾਸੀਨ
 ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ
 ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
 ਅਧੀਨ-

“ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ
 ਏ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ
 ਹੰਡੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ
 ਜੋ ਕਿ ਵੇਖਣਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ
 ਬਾਹਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 91, 92 ਅਤੇ 93, Negoti
 ਸਮਰੱਥ ਯੰਤਰ ਐਕਟ, ਜਦੋਂ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ
 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ
 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ
 ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹਨ।

---

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਪਿਸ਼ਾਵਰ 103.

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹੁੰਡੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹਾਦੁਰ ਚੰਦ-ਪ੍ਰਭ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਹੈ

ਰਾਇ-ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਅਸੀਂ

ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਸੀ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ

ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮਰਾਨ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਿੰਦੂ ਕਿ ਕੀ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ

ਐਕਟ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਏ ਹਨ

ਕਿ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿੱਥੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੁੰਡੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੇ, ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਤੇ

ਬਹਾਦੁਰ ਚੰਦ-ਪ੍ਰਭ ਡਾਇਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵੀ

v. ਗੁਲਾਬ ਰਾਏ-ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ. ਗੁਲਾਬ ਰਾਏ-ਮੇਹਰ ਚੰਦ (2), ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ ਵਿ. ਕਾਜ਼ੀ ਮਜ਼ਹਰ ਹੁਸੈਨ (3), ਏ.ਐਲ.ਐਸ.ਕੇ. ਕਡੱਪਾ ਚੇਟੀ ਵਿ. ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ.ਟੀ. ਤਿਰੂਪਤੀ ਚੇਟੀ (4), ਕੇ.ਟੀ.ਵੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਵੀਰੱਪਾ ਚੇਟੀ ਵੀ. ਵੇਲਯਾਨ ਅੰਬਾਲਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਰਾਮ ਰਵਜੀ ਜਮ-ਭੇਕਰ ਵੀ. ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਦਾਸ ਸੁਬਕਰਨ (6), ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

---

1. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਲੇ. 577
2. ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1 ਲੇ. 262.
3. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1936 ਲੇ. 796
4. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1925 ਮੈਡ. 444.
5. 52 ਆਈ.ਸੀ. 370.
6. ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਚੰਗੇ. 133.

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੇਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈ। ਜੇ.

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹਾਦੁਰ ਚੰਦ-ਪ੍ਰਭ ਡਾਇਲ
 ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਰਾਏ ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ
 ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।
 ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਆਗਾ ਹੈਦਰ ਜੇ., ਨੇ ਉਸ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ
 ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ
 ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
 ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ
 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 91, 92 ਅਤੇ 93। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
 ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਹੁੰਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ
 ਦੇਣਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ, ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ।
 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਹਰ
 ਇੱਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
 ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ
 ਧਾਰਾ 30 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 91 ਤੋਂ 93 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
 ਸੀ। ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ
 ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਰਾਨ
 ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਦੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਿੱਲ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ
 ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ. ਰਾਮ
 ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਰਾਏ-ਮੇਹਰ ਛ ਅਤੇ (2), ਕੇਸ ਸੀ
 ਇੱਕ ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਰ 63 ਹੇਜ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
 ਅਤੇ ਹੁੰਡੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
 ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਮੁਹੰਮਦ
 ਰਫੀ ਬਨਾਮ ਕਾਜ਼ੀ ਮਜ਼ਹਰ ਹੁਸੈਨ (3), ਏ
 ਚੈੱਕ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

---

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਲੇ. 577

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1 ਲੇ. 262.

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਲੇ. 796

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ
 ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਏ.ਐਲ.ਐਸ.ਕੇ. ਕਡੱਪਾ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ
 ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ.ਟੀ. ਤਿਰੂਪਤੀ ਚੇਟੀ (1), ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੁੰਡੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁੰਡੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ
 ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
 ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੈਕਟਾ-ਸੂਬਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਅਯੰਗਰ,
 ਜੇ.ਜੇ. ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਦੋਵੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਿਖੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
 ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਸੀ
 ਹੁੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
 ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਾਰਟ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
 ਜ਼ਮੀਨ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ
 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 91 ਅਤੇ 92 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
 ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਲਈ ਐਕਟ, ਪਰ
 ਉਹ. ਸਿਰਫ਼ ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ।
 ਹੁਣ ਸਿੱਖੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ
 ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ
 ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ
 ing, ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਪਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ. ਕੇ.ਟੀ.ਵੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਵਰੱਪਾ ਚੇਟੀ
 v. ਵੇਲਯਾਨ ਅੰਬਾਲਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ
 ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਇਹ
 ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦਾ ਬਿੱਲ
 ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
 ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ
ਜਾਂ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਮੰਗ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਡਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 91 ਅਤੇ 93

---

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1925 ਮੈਡ. 444.

(2) 52 ਆਈ.ਸੀ. 370.

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1189

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈ। ਜੇ.

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ

ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ
ਹੈ

ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਦਾ
ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਡਰਾਇਰ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਵਜੀ ਜੰਭੋਕਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਦਾਸ ਸੁਬਕਰਨ (1),

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ

ਤਾਰੀਖ. ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 141 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਥੇ
ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ 'ਤੇ ਫਰਾਨ, ਸੀ. ਜੇ. ਦੇ ਉਪਯੋਗੀ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ
ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ, ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਤਿਰਛੇ ਸ਼ਬਦ 'ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣ 'ਤੇ', ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ

ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

| ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਐਕਟ, ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਿੱਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ

ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬਿੱਲ

ਅਜਿਹੇ ਫਿਕਸਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਆਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ (ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39(3) ਦੇਖੋ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਐਕਟ, ਜਿਸਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੈ

ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਚੈਲਮਰਸ, ਪੰਨਾ 120)

ਅਤੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਹੈਡ ਬਨਾਮ ਵਾਕਰ (2), ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ

ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 62)। ਪਰ ਅਧੀਨ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੀ

ਯੋਗ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਇਸ ਲਈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ

ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ;

---

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 20 ਚੰਗੇ. 133.

(2) 9 M. ਅਤੇ W. 506.

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ,

ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦਰਾਜ਼ ਦਿਸਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ

ਬਿਲ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਦੇ ਅਧੀਨ

ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਧਿਆਇ V ਵਿੱਚ ਕਈ ਭਾਗ,

ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ,

ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿੱਲ

ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਗੈਰ-ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ. ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਗੈਰ-ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਧਿਆਇ VIII ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇੰਗਲਿਸ਼, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ। ਪਰ ਅਧਿਆਇ

VIII ਦਾ ਪੂਰਾ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਮਿਆਦ

ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਪਲੇਟ ਉਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ

ਗੈਰ-ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਦਾ ਅਪਮਾਨ

ਹੁਣ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ,

ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ

ਦਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।"

ਕੇ.ਟੀ.ਵੀ.ਆਰ.ਟੀ. ਵਰੱਪਾ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਵੇਲਯਾਮ ਅੰਬਾਲਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਉੱਚਿਤ ਹੈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਖੰਡ 3 ਦੇ ਪੈਰਾ 328 ਦੁਆਰਾ ਪੇਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

---

(1) 52 ਆਈ.ਸੀ. 370

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

੧੧੯੧॥

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈ। ਜੇ.

“ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਕੋਰਸ

ਧਾਰਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਬਿੱਲ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਵੀਕਾਰਕਰਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ

ਹਸਤਾਖਰ, ਜਾਂ, ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਦੇਣਦਾਰੀ

ਬਿੱਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਰਾਹਤ

ਭੁਗਤਾਨ।”

ਚੈਲਮਰਜ਼ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਆਨ ਬਿਲਜ਼ ਆਫ਼ ਐਕਸਚੇਂਜ, ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ।

ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਿਸਮਾਂ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹਨ।

ਮਿਤੀ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਹ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਉੱਤੇ ਡੈਨੀਅਲ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਪੈਰਾ 515 ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 61, 62 ਅਤੇ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ. ਹੋਰ ਬਿੱਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ,

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੀਕਾਰਕਰਤਾ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮਨਜ਼ੂਰ. ਜੇਕਰ ਬਿੱਲ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ

ਵਿਕਲਪ, ਅਤੇ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬਿੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 91 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਿੱਲ ਅਤੇ

ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡਰਾਵਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ

ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਹੈ

ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੈ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।" ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਭਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਐਕਟ ਦੇ 91, 92 ਅਤੇ 93"। ਸ਼ਬਦ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 91, 92 ਅਤੇ 93 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

ਜਾਂ ਮਤਲਬ "ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ

ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 94" ਮੈਂ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਾ

ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਧੇਰੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ

ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ। ਧਾਰਾ 28, 29, 30,

31, 32, 35 ਅਤੇ 36 ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ

ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 93 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਧਨ ਦੀ

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਦਿ, ਆਦਿ।

ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਸਾਬਕਾ ਭਾਗ ਅਤੇ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ

ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੇ 93. ਜੇਕਰ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਿੱਲ ਸਾਬਕਾ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 91 ਤੋਂ 93 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 30 ਨੇ ਹੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਸੀ

ਮਕਸਦ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੈਂਦੇ ਦੇ ਬਾਅਦ

ਕੇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ

ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਟੇ -

(1) ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਬਿੱਲ

ਨਜ਼ਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ

ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 91 ਅਤੇ 93 ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨਾਦਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1193

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

(2) ਕਿ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਦਾ ਬਿੱਲ ਏ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ. ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੈ

ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਸ ਹੈ

ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਬਣਦਾ ਹੈ

ਜ਼ਰੂਰੀ;

(3) ਉਹ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਿਰਫ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
ment ਇਸ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋ
ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 91 ਤੋਂ 93 ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ
ਕਰੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੌਦਾ ਹੈ
ਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ
ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ
ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਭਾਗ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ " ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 91, 92 ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਐਕਟ ਤੋਂ 93.

ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ
ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕ,
ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮੈਂ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜੁਬਾਨੀ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ

ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

1 ਅਕਤੂਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਜੁਬਾਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ,

ਗੰਜੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੁਬਾਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

ਲਈ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1943 ਨੂੰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 106

ਐਕਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

“ਜੇਕਰ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਵੱਖਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਸਥਾਨ, ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਗਲੀ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ

ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਦਿਨ;

ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਧਿਰਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ

ਜਾਂ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ

ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ
ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੋਮ
ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ।"

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ
ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ, ਇਸ ਲਈ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਅਗਲੀ ਪੇਸਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦਿਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਦੇ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ
ਉਹ ਸਾਰੇ। 2 ਨੂੰ ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਸਤੰਬਰ, 1943, ਅਤੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ
1943, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ
ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ. ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ,
28 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ, ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਹੈ।

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1195

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੇਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98(ਸੀ) ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ
ਕੇਸ
ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ
ਲੋੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਨੋਟਿਸ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ
ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ

ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਪਵਾਦ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ. ਜੇਕਰ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਣਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨਗੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਲੱਭਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਹੁੰਡੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਵਿਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ , ਦਰਾਜ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਮਟਰ ਅਤੇ ਅਰਹਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਇਹੀ 12 ਸਤੰਬਰ 1943 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮਟਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 1945 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਰਹਰ 1946 ਵਿੱਚ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ 1 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਕਤੂਬਰ, 1943, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 1945 ਅਤੇ 1946 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ. ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ ਪਾਵਨੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਮਾਲ ਦਾ.

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਵਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ। ਕੂਵਰਜੀ ਉਮਰਸੇ ਬਨਾਮ ਮਾਵਜੀ ਵਾਘਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਕੇਕੰਡਾ ਬਨਾਮ ਗੁੰਡਾਬਥੁਲਾ ਸੂਰਿਆਨਾਰਾਇਣ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2), (ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ) ਦੇ ਨਟਾਜੀ ਕੇਸਰੀਮਲ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਕੇਸਰੀਮਲ ਟਰੇਡਿੰਗ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਵਨੀ ਸਮਾਨ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਪਾਵਨਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੋਹਰਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਵਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਨੀ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚੇਗਾ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ.

ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਾਵੀ 1945 ਅਤੇ 1946 ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਠੇਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 176 ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 1943 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ. ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੁਕਸਾਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 176, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪੈਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

---

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਐੱਫ. 26.

(2) 114 ਆਈ.ਸੀ. 820

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1197

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 'ਉਹੀ' ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਪਾਵਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਦੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਲ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੈ

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਦਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

1945 ਜਾਂ 1946 ਮਟਰਾ ਅਤੇ ਅਰਹਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਡਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਖੇ ਹੈ

ਗੁੜਗਾਓਂ। ਇਹ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 1945 ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਦਰਾਂ ਅਤੇ

1946, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ.

ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਰ ਵਿੱਚ

ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ

ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ। ਆਰ-ਪਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਚੋਪਰਾ ਜੇ.- ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਭਰਾ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਾਜ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਯੋਗ ਸਮਾਂ ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਹੁੰਡੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੂਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ

ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੁੰਡੀ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁੰਡੀ ਨੂੰ ਡਰਾਅ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ। ਜਿੱਥੇ

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ

ਡਰਾਅ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਠਤਾਲੀ ਘੰਟੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ

(ਜਨਤਕ ਛੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ

ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ (ਨੇਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 63

ਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈ। ਜੇ.

ਫਿਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਨ:

ਜੇਕਰ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਬਿੱਲ 'ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 91 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੈਰ-ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(2) ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਉਸੇ ਦਾ

ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ, ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਧਾਰਾ 92. ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 93 ਕਰੇਗਾ

ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ

ਉਸ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਧਾਰਕ

ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਤਬਦੀਲੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ

ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਸਾਧਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦ

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਸੈਕਸ਼ਨ 93 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ

ਕਿ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਬਿੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡੀ

ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਇਸਦੇ ਸਵੀਕਾਰਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦ

ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੈ

ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

'ਦੇਖਣ' ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,

ਜਦੋਂ ਬਿੱਲ ਦਾ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦ
ਸਥਿਤੀ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ
ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਇੱਕ ਚੈੱਕ, ਜਿਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਚੈੱਕ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ i's re
ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਏ.ਪੀ
ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1199

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ
ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ- ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਦਰਾਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 'ਤੇ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ
ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਚੈੱਕ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।
ਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਾਧਨ
ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਦਰਾਜ਼ ਹੈ

ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"30. ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਦਰਾਜ਼ ਜਾਂ
ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚੈੱਕ ਪਾਬੰਦ ਹੈ
ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਨੂੰ
ਬਕਾਇਆ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿਓ
ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਜਾਂ ਦਰਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੈ
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।"

ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,
ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"35. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਖਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਸਾਧਨ,
ਅਜਿਹੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਬਣਾਉਣਾ
ਆਪਣੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਕ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਸਵੀਕਾਰਕਰਤਾ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ
ਲਈ ਜਾਂ
ਅਜਿਹੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਇੰਡੋਰਸਰ ਮੰਗ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈ। ਜੇ.

ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ

ਜਾਂ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ

ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ਕਰਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ 'ਬੇਇੱਜ਼ਤ' ਇਸ ਦੇ ਆਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਭਾਵਨਾ; ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸੈਕਸ਼ਨ 91 ਅਤੇ 92 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀਮਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਐਕਟ ਦੇ. ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਬਿੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ

ਅਤੇ 35 ਜਦੋਂ ਬਿਲ ਦਾ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ

ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਦਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਇੰਡੋਰਸਰ। ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "ਜਿਵੇਂ

ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੈ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ". ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਹੈ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ

ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 93 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਡ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ,

ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ; ਧਾਰਾ 30 ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਹੈ

ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਹ

ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਸਕਦਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਧਾਰਾ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਪਿਛਲੀ ਕਿਰਿਆ 'ਦਿੱਤਾ' ਜਾਂ 'ਪ੍ਰਾਪਤ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਜੇਟੀਓ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ "ਰਾਹ ਜਾਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ।

[ਭਾਗ XI

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1201

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਸੈਕਸ਼ਨ 93 ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੇਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 91 ਅਤੇ 92 ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਨਾ-ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ" ਜਾਂ "ਨਾ-ਭੁਗਤਾਨ" ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਅਨੁਸਾਰ ਸ. ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਨੂੰ 'ਬੇਇੱਜ਼ਤ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ' ਜਦੋਂ ਸਵੀਕਾਰਕਰਤਾ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ. ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ. ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਡਰਾਅ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 93 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 94 ਉਸ ਮੋਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਹੈ

ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ: ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਨੋਟਿਸ ਜੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਲਿਖਿਆ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ,
ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਸਾਧਨ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ
ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ
ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਜਾਂ (ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ) ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ 'ਤੇ
ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 98 ਗਿਣਦਾ ਹੈ
ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਜ਼ਰੂਰੀ. ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਏ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ। ਸੈਕਸ਼ਨ 106 ਉਹ ਸਮਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ।
ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ
ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ), ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ
ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਯੋਗ ਸਮਾਂ ਜੇ ਇਹ ਅਗਲੀ ਪੇਸਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਨੋਟਿਸ
ਦੇਣ ਦੇ ਢੰਗ ਜਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਹੋਡਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੇ. ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ। ਜੇ.

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ 'ਅਪੀਲ ਅਤੇ' ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡੇ
ਬਾਹਰ ਆਰ-ਪਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ
ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਅਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਮਨੀਸ਼ ਨਾਗਰ

ਅਨੁਵਾਦਕ